Neobjasnená zostala aj výška spôsobenej škody. Sám znalec v znaleckom posudku uviedol, že nevyčísloval škodu, ale náklady štátneho rozpočtu, ktoré by vznikli aj keby platby boli legálne a zároveň uviedol, že v prípade ich zúčtovania v deň realizácie by bol dlh voči štátnemu rozpočtu nulový. Potom teda neexistuje ani príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaných a vzniknutými nákladmi štátneho rozpočtu, ktoré nemôžu byť preto považované za škodu, s čím sa prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí nevysporiadal.

Okrem toho nie je preukázaná ani skutočnosť, že by sa obžalovaní boli obohatili na úkor iného, vrátane toho, že by boli uviedli niekoho do omylu. Žiadna svedecká výpoveď nespochybnila jeho obhajobu.

Žiadal preto, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný JUDr.JjfI fTfUfli vyčítal napadnutému rozsudku prvostupňového súdu, že nevzal do úvahy, že už obžaloba krajského prokurátora trpela chybami, keď v skutkovej vete absentovali znaky pokusu trestného činu podľa § 8 ods. 1 Tr. zák., čo nekriticky prezval do rozsudku aj krajský súd.

Skutková veta neobsahuje ani popis vopred uváženého úmyslu a konkrétne formy podvodného konania, keď uzatvoril štandardný typ mandátnej zmluvy na vysporiadanie záväzkov medzi firmami s. r. o., ktorej bol konateľom a I s. r. o., a postupoval vlastne v zmysle uzatvorenej mandátnej zmluvy.

V takomto prípade by teda išlo o podvodné konanie len vtedy, ak by mal vedomosť o tom, že ide o uhrádzanie fiktívnych záväzkov, čo však doposiaľ nebolo preukázané, ale krajský súd vychádzal len z indícií podozrení bankovníctva.